

Udnyttelsen af biogas skal gives høj prioritet.

Vindmølleproduceret el samt el produceret på basis af biogas bør indpasses bedst muligt i de kombinerede forsynings-systemer, der således ikke nødvendigvis alene tager sigte på opvarmningssiden, men inddrager det samlede energispektrum.

I lokaliteter, hvor det ikke er hensigtsmæssigt at etablere en kollektiv varmeforsyning baseret på et fjernvarmenet, og hvor de lokale forudsætninger for etablering og drift af vindmølleparker er gode, vil elvarme kunne komme på tale.

5. Vedrørende organisations- og ejerforholdene for lokale energiforsyningsprojekter bør disse være enten kommunale eller organiseret som lokale andelsselskaber. Med et omfattende samfundsmæssigt engagement med hensyn til økonomisk støtte og planlægningsmæssig fastlæggelse af aktiviteterne bør disse forsyningsprojekter være baseret på en non-profit tankegang. Disse organisationsformer harmonerer også bedst med den helt nødvendige lokale medleven i disse projekters etablering og drift, som i sig selv er et mål.
6. Af hensyn til landsbyenergiprojekternes strukturelle berøringsflade med det eksisterende koncessionssystem på elforsyningsområdet skal koncessionssystemet i lov om elforsyning modificeres, således at der fremover skal gives koncession til elektricitetsproduktion på anlæg helt ned til en størrelsesorden på 60 kW. Dette betyder, at f.eks. vindmølleparker eller store vindmøller kræver koncession. Hermed kan der skabes mulighed for en vis kordination med hensyn til udnyttelsen af de gode placeringsmuligheder, ligesom netforstærkningen vil kunne foretages mere rationelt. Endelig skal koncessionssystemet sikre, at vindmølleparker alene drives af kommunale forsyningselskaber, andelsselskaber – f.eks. i tilknytning til

landsbyenergiprojekter – eller af de nuværende elforsyningselskaber. Energiministeren opfordres til at udarbejde og fremsætte forslag til ændring af lov om elforsyning i overensstemmelse hermed.

7. For at stimulere til lokal aktivitet tilskyndes kommunerne til at oprette energikommissioner med henblik på lokalt at samle interessen for aktivitet på dette område. Kommissionerne bør indeholde kommunalpolitikere, kommunale teknikere, interesserede borgere, folk fra eksisterende forsyningsvirksomheder samt repræsentanter fra potentielle leverandørgrupper (halm, biomasse osv.). Kommissionerne bør være igangsættende og debatskabende, men selve den bindende planlægningsproces skal som hidtil foretages af kommunerne.
8. Den statslige støtte til gennemførelse af landsbyenergiprojekter m.v. bør øges væsentligt i de kommende år. Udgangspunktet er først og fremmest støtteordningen til energiøkonomiske enkeltprojekter m.v. I lys af erfaringen i 1984 må der tages stilling til en sammenlægning af denne ordning med den almindelige støtteordning til vedvarende energianlæg, der bør ændres således, at den i særlig grad tager sigte på de områder, der ikke forsynes med naturgas eller kraftvarme o.lign. I forbindelse med udbygningen af støtteordningen til energiøkonomiske enkeltprojekter m.v. skal der kunne ydes støtte til projektering o.lign., således at lokale initiativgruppers mulighed for at formulere projektforslag styrkes.

Et samlet niveau for statsstøtten på ca. 200 mill. kr. årligt til indsatsen for vedvarende energi i zone 4 forekommer rimeligt i de nærmest kommende år. Herefter bør der foretages en vurdering af de teknologiske og økonomiske erfaringer med de gennemførte projekter med henblik på at vurdere de videre skridt til realiseringen af målsætningen i EP 81.